

Titel: IX.

Citation: "IX.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-d1e145478/facsimile.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1849.

Beretning

N°. 314.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

§ 3 Nr. 312, Spalte 2165, 7de Linie fra neden, seran **Orsted**:
 er ved en Feilagtig udeladt følgende:
 „Deretter gik man over til Diskussionen af den af Udvalget
 foreslaaede nye Paragraph, § 63 Lit. c.“
 Derfor er oplæst den Del af Comitebetænkningen, der
 omhandler den foreslaaede Paragraph, og som findes i denne Tid-
 nes Nr. 195, Spalte 1527, fra Ordene „Grundloven maa fremdeles“
 og indtil Spalte 1529 „Efter forsløst at have oplyst.“

9de offentlige Møde.

(Det 95de Møde i den hies Kaldr.)

Indtræden den 1ste April.

(Den lovlige Samling af Grundloven. § 48 a)

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden anmeldte at have modtaget:

- 1) Fire lignende Adresse, indsendte af Rigsdagsmanden for Søer Amt 3de Distrikt (Kieland), fra adskillige Sogne i hans Valgdistrikt, med 550 Underkrifter, at den almindelige Valgret og Valgmandsretten maae vidholdes, at samtlige Rigsdagsmænd maae erholde de nuværende Løn, og at Højskolelovens Ordning og Beholdelse betragtes ved Grundloven.
 Disse Adresse er endte oplæst, hvorom Spørgsmaalet vil blive afgjort i det neste Møde.
- 2) Femten Adresse, indsendte af Rigsdagsmanden for Ribe Amt 2de Distrikt (H. G. Nielsen) og Rigsdagsmanden for Ribe Amt 4de Distrikt (K. Hansen), med 574 Underkrifter, angaaende Lovhændelse aflyst mellem Jylland og Sjælland.
- 3) Tre lignende Adresse, indsendte af Rigsdagsmanden for København 3de Distrikt (Sangerup), med 434 Underkrifter fra enkelte Sogne i Distriktet, indsendende en Protest mod hvers Indførelse i den almindelige Valgret.

Man gik dernæst efter Dagordenen over til Behandlingen af § 63 d (hvorendt til Udsættelse § 62).

Da Deresoren (Krieger) var forhindret fra at være tilstede i Forsamlingen, overtog Hall foreslaaen hans Function og oplæste Udsættelse § 62, der lyder saaledes:

„Dommerne kunne ikke afsætted uden ved Dom, ikke heller forflytted med deres Dulle. Dog kan den Dommer, der har siddet sit 70de Aar, afsætted, men uden Tab af Indtægter.“

Deretter oplæst den Udvalgets Betænkning, der er saaledes:

„Efter forsløst at have oplyst de nødvendige Regler om Domstolens i Almindelighed, gaar Grundloven naturligt over til at omstale de enkelte Dommer. Naar disse ikke have den rette selvstændige Stilling, hjælper de dette Regler om Domstolens Ordning. Intet. I denne Henseende har Udsættelse § 62 oplyst den Regel, at Dommerne ikke kunne afsætted uden ved Dom, ei heller forflytted med deres Dulle, hvorved Paragraphen giver Regeringen Ret til at afsætted den Dommer, der har siddet sit 70de Aar, dog med fuld Ret til at have Indtægter.“

Det er en Behov, at Udvalget er enig i, at Dommeren ei vilkaarligt skal kunne afsætted eller forflytted; forsaavidt tiltræder man altsaa ganske Udsættelse. Dog har man troet, at Forsigtighed

paadød et Tilleg om, at Udsættelse Regel ikke kunde være til Gavn for saadanne Forsætninger eller Afstigelser, som bleve en Begjæring af en ad Regeringshøiheren foretagne Omvæltning af Domstolene. De gælede har man fundet det passende, at Paragraphen indtællingsvis udtalte Dommerens Uafhængighed, men det paa en saadan Maade, at det viste sig, at det er hand Uafhængighed af Loven, der skal gjøre ham uafhængig af enhver anden Indflydelse.

Foraavidt Udsættelse endelig har bestemt, at den Dommer, der har siddet sit 70de Aar, kan afsætted, dog uden Tab af Indtægter, da bisætted man vel ganske den til Grund liggende Tanke; men Udvalget hører (8 Stemmer, hvoriblandt Formanden) har troet, at denne Ret gjerne kunde indrømmes Regeringen, saalænge Dommeren havde siddet sit 65de Aar. Uden Dommerens eget Dulle vilde Regeringen udsætted ikke demne denne Ret, medmindre Dommerens Svagheit var saa almindelig erkjendt, at Ingen med Høit kunde mistænke Regeringen for nogen Tilbedelighed til at have andre Hensyn end Retsretens Lov for sig.

Udvalgets andre Medlemmer (8) have dog antaget, at det hellere maatte forblive ved Udsættelse, saa at Ingen, der ikke var 70 Aar gammel, med sin Villie var pligtig at siddet sig i en Afstigelst.

Man foreslaar altsaa følgende nye Paragraph:
§ 63 d.

Dommerne have i deres Kaldr alene at rette sig efter Loven. De kunne ikke afsætted uden ved Dom, ei heller forflytted med deres Dulle udenfor de Tilfælde, hvor en Omvæltning af Domstolene finder Sted. Dog kan den Dommer, der har siddet sit 65de Aar, afsætted, men uden Tab af Indtægter.“

Orsted: Allerede under Forhandlingen af § 21 har jeg udtalt den Mening, at Embedsmændene bør have en mere sikker og selvstændig Stilling, end der indrømmes dem ved den nuværende Paragraph. Jeg finder det derfor ganske rigtig, at man ikke Dommerne i Svagheit deres Stilling paa en hurtigere Maade end andre Embedsmænd; men for det første maa jeg bemærke, at det foreslaaede mig findes lig, at § 63 er allerede foreslaaet fra § 21, og denne Udsættelse, naar § 21 bliver som den var, burde efter mine Tanker have været antaget eller endog udtrykkelig foresat i § 21. Men en anden fordelst Omstændighed har jeg at bemærke. Forholdene hør os, betænnde for nærværende Tid, er saaledes, at en stor Del af Dommerne tilige ere administrative Embedsmænd, og at de fulde have deres Erhøielse stiftet paa den Maade, som det er tilfældet, er i sig saameget mere usættelig, som den Grundregel, som hvilken Udsættelse § 21 er bygget, er, at Administrationen er afhangig af Ministeriet; men da de Embedsmænd, gjennem hvilke den vigtigste Del af Administrationen gaar, netop ere Dommerne, synes det ei efter de nærværende Forhold at kunne gaar an at tilstifte alle Dommerne en saadan Ret, men isteden de Dommerne, hold Embede alene beskæft i demmende Functioner. Dette er ogsaa antaget af Provisionalskriverne i Marts 1846 i deres Betænkning over Udsættelse til en Pension, idet de siddet paa, at Embedsmænd, som afsætted uden Lov og Dom, fulde have f af deres Svage i Pension, men hold de herte til de egentlige Dommerne, der ei have administrative Embedsforretninger, fulde de have den hies Svage Pension. Dette synes i sig en passende Beskæmmelse. Jeg skulle ogsaa troe, at det maatte stiftes Dommerne, naar de ei kommes fra Embedet, deres fulde Indtægt, men ei absolut tilfældet at blive paa Dommerstet. Man har mange Grunde paa, at Dommerne ere bleve saa høve og forsammedige, at de ei behøvet